

Република Србија
ОСНОВНИ СУД У СУБОТИЦИ
Посл. бр. 11 П1. 385/11
Суботица, 24. јануар 2012.г.

ЉУБАНОВИЋ Р. 6.600,00
РАДЕНКОВИЋ 7.500,00

У ИМЕ НАРОДА!

Основни суд у Суботици, по судији Светлани Зелић као судији појединцу, у правној ствари тужитеља **ЉУБАНОВИЋ РЕНАТЕ** из Суботице, ул. Боже Шарчевића бр. 4, **РАДЕНКОВИЋ ВЛАДИМИРА** из Суботице, ул. Марка Орешковића бр. 77 и **ВОЈНИЋ ЗЕЛИЋ СУЗАНЕ** из Суботице, ул. Гундулићева бр. 102 које заступа Томислав Дрвар, дипл. правник, против тужене **ОСНОВНА ШКОЛА „СВЕТИ САВА“ Суботица**, ул. Аксентије Марондића бр. 66, коју заступа Вера Тодоровић, дипл. правник, ради исплате, вредност спора 17.437,50 динара, је након одржане главне и јавне расправе дана **24. јануара 2012.г.** у присутности пуномоћника парничних страна, донео је без јавног објављивана следећу

ПРЕСУДУ

Тужбени захтев тужитеља се **УСЂАЈА ДЕЛИМИЧНО.**

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена Основна школа „Свети Сава“ Суботица да на име накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада исплати:

тужитељици Љубановић Ренати из Суботице за септембар 2009. износ од 349,25 динара са законском затезном каматом од 16.10.2009.г. до исплате, за октобар 2009. износ од 349,25 динара, са законском затезном каматом од 16.11.2009.г. до исплате, за новембар 2009. износ од 317,25 динара, са законском затезном каматом од 15.01.2010.г. до исплате, за децембар 2009. износ од 264,25 динара, са законском затезном каматом од 28.01.2010.г. до исплате, за јануар 2010. износ од 194,00 динара, са законском затезном каматом од 11.02.2010.г. до исплате, за фебруар 2010. износ од 335,00 динара, са законском затезном каматом од 31.03.2010.г. до исплате, за март 2010.г. износ од 344,35 динара, са законском затезном каматом од 16.04.2010.г. до исплате, за април 2010. износ од 282,00 динара, са законском затезном каматом од 19.05.2010.г. до исплате, за мај 2010. износ од 349,25 динара, са законском затезном каматом од 17.06.2010.г. до исплате, за јуни 2010. износ од 335,00 динара, са законском затезном каматом од 15.07.2010.г. до исплате, за септембар 2010. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 13.10.2010.г. до исплате, за октобар 2010. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 10.12.2010.г. до исплате, за новембар 2010. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 30.12.2010.г. до исплате, за децембар 2010. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 24.01.2011.г. до исплате, за јануар 2011. износ од 243,75 динара, са законском затезном каматом

износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 30.12.2010.г. до исплате, за децембар 2010. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 24.01.2011.г. до исплате, за јануар 2011. износ од 225,00 динара, са законском затезном каматом од 18.02.2011.г. до исплате, за фебруар 2011. износ од 356,25 динара, са законском затезном каматом од 18.03.2011.г. до исплате, за март 2011. износ од 356,25 динара, са законском затезном каматом од 21.04.2011.г. до исплате, за април 2011. износ од 300,00 динара, са законском затезном каматом од 19.05.2011.г. до исплате, за мај 2011.г. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 19.07.2011.г. до исплате, за јун 2011.г. износ од 370,00 динара, са законском затезном каматом од 21.07.2011.г. до исплате, за септембар 2011.г. износ од 390,00 динара, са законском затезном каматом од 12.10.2011.г. до исплате, за октобар 2011.г. износ од 390,00 динара, са законском затезном каматом од 29.11.2011.г. до исплате, све у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

Тужбени захтев тужитеља за исплату законске затезне камате на досуђене месечне износе из ст.2 изреке ове пресуде од 5-ог у наредном месецу за месец за који се исплата врши па до дана извршене исплате накнаде за долазак и одлазак са рада СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ приговор стварне ненадлежности.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужитељима исплати трошкове парничног поступка у износу од 11.400,00 динара, у року од 8 дана, под претњом принудног извршења.

Образложење

Тужитељи су дана 18.08.2011.г. путем пуномоћника поднели овом суду тужбу ради исплате у којој су навели да је тужена школа на основу члана 4. став 2. Споразума о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији града Суботице тужитељима обрачунавала накнаду трошкова превоза од септембра 2009.г. до априла 2011.г., у висини цене месечне карте умањене за 25%, пошто су се тужитељи изјаснили да не желе месечну карту већ накнаду у новцу. Овакво поступање тужене је у супротности са чл. 8. у вези са чл. 118. ст. 1. тач. 1 Закона о раду којима је прописано да се општим актом не могу запосленима дати мања права од оних прописаних законом, односно да се накнада трошкова превоза обрачунава у висини цене превозне карте у јавном саобраћају. Идентичну одредбу садржи и чл. 25. ст. 1. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика. Тужитељи су се позвали и на одредбу чл. 9. ст. 1 Закона о раду из које произилази да се новчана накнада не може умањивати испод цене превоза у јавном саобраћају јер би запослени у том случају били оштећени. Предложено је да суд након спроведеног поступка обавезе тужену да на име накнаде трошкова превоза за долазак и одлазак са рада тужитељима исплати новчане износе наведене у петиту тужбеног захтева са законском затезном каматом и да надокнади трошкове спора.

У одговору на тужбу од 25.10.2011.г. тужена је оспорила тужбени захтев у целости наводећи да је чл. 143. став 2. тачка 2. Закона о основама система образовања и васпитања прописао да се у буџету јединице локалне самоуправе у области основног и средњег образовања и васпитања обезбеђују средства за превоз запослених. Позвала се

на одредбу чл. 2., 3. и 4. Споразума о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији града Суботице и додала да тужена нема сопствена средства да би обезбедила средства за превоз запослених већ се она обезбеђена у буџету Града. Тужитељи као и сви запослени су упознати са одредбама поменутог Споразума и свим запосленима који имају право на накнаду трошкова превоза је обезбеђена месечна карта (уколико су се тако определили) и тиме им је обезбеђено право на накнаду трошкова а тужитељи су упознати да ће уколико се не определе за месечне карте, накнаду добити у висини од 75% од цене месечне карте и определили су се за исплату трошкова у готовини те им није ускраћено право на накнаду трошкова, само им је дата могућност избора.. Тужитељи примају накнаду трошкова превоза у готовини од септембра 2009.г. и не могу се позивати на то да су оштећени у односу на оне који имају месечну карту, пошто је исто право дато и њима, јер Закон о раду само предвиђа право на накнаду трошкова превоза а не и начин на који се запосленима обезбеђује накнада ових трошкова. Предложено је да се тужбени захтев тужитеља у целости одбије.

У току поступка тужитељи су остали код тужбе и тужбеног захтева који је на главној расправи одржаној дана 05.12.2011.г.проширен и на исплату трошкова за превоз за тужитељицу Љубановић Ренату за мај и јун 2011.г. а за тужитеље Раденковић Владимира и Војнић Зелић Сузану за мај, јун, септембар и октобар 2011.г.у појединачно наведеним износима са законском затезном каматом. Пуномоћник тужене је остао код навода из одговора на тужбу и оспорио и проширен тужбени захтев, истакао приговор стварне ненадлежности овога суда јер закључени Споразум о накнади трошкова превоза у области образовања и васпитања на територији Града Суботице има карактер колективног уговора закљученог између оснивача и репрезентативног синдиката и област који регулише у надлежности је колективног уговора те је за овај спор надлежан Виши суд у Суботици , указао је да је у препоруци миритеља констатовано да је предметни Споразум у складу са Законом о раду и да се ради о модалитетима исплата путних трошкова. Пуномоћници парничних странака су учинили неспорним да су се тужитељи приликом анкетирања определили за исплату путних трошкова у новцу, да је удаљеност од места пребивалишта до школе за све тужитеље већа од 2,5 км и да је тужени тужитељима у предметном периоду исплаћивао 75% цене месечне карте и да износи исплаћених накнада путних трошкова према подацима које је доставила тужена школа нису спорни.

Суд је спровео доказни поступак читањем извештаја тужене о исплаћеним путним трошковима тужитељима од 25.05., 29.11. и 27.12.2011.г. препоруке миритеља од 23.02.2011.г., уговора о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности за тужитеље, потврде ЈП „Суботица-транс“ Суботица о цени превозне карте од 13.01.2012.г., те је након овако спроведеног доказног поступка утврдио следеће чињенично стање:

Тужитељи су запослени на неодређено време код тужене.

Према уговорима о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 05.11.2007.г. тужитељица Љубановић Рената распоређена је на радно место професора разредне наставе, тужитељ Раденковић Љубомир на радно место професора музичког а тужитељица Војнић Зелић Сузана на радно место професора разредне наставе.

Град Суботица и Основна организација Синдиката запослених у образовању, науци и култури су дана 17.07.2009.г. закључили Споразум о накнади

трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији Града ("Сл.лист Града Суботице" 40/10). Према чл. 3.ст. 1. овог Споразума, запослени се пре почетка школске године одређује путем анкете спроведене у школи, да ли ће накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла остварити у динарском износу (готовини), односно путем купљене месечне аутобуске карте. Према чл. 4. ст. 1. запослени остварују право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада ако станују на удаљености од најмање 2,5 км и даље од школе, према ст. 2. истог члана запосленима који накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла остварују у динарском износу (готовини) накнада ће се исплаћивати у висини од 75% од цене месечне карте. Према члану 11. став 1. Споразума исти ступа на снагу даном потписивања а примењује се од 17. августа 2009.г. Према анексу истог Споразума од 17.08.2009.г.(објављен у истом гласилу) Споразум ступа на снагу даном потписивања а примењиваће се од 01.09.2009.г. (чл. 2 анекса).

Тужитељи су се у спроведеној анкети одлучили да им се накнада трошкова за превоз исплаћује у готовини а удаљеност од места пребивалишта до школе је за све тужитеље већа од 2,5 км.

Тужена школа је тужитељима обрачунавала накнаду трошкова превоза од септембра 2009.г. до октобра 2011.г. у износу 75% цене месечне аутобуске карте.

Према извештају обрачунске службе тужене тужитељици Љубановић Ренати је за период од септембра 2009.г. до августа 2011.г. обрачунато и исплаћено 27.143,00 динара, тужитељу Раденковић Владимиру за период од септембра 2009.г. до октобра 2011.г. обрачунато и исплаћено 30.539,00 динара а тужитељици Војнић Зелић Сузани за исти период 28.446,00 динара.

Посматрано по месецима предметног периода динамика исплата је била следећа: тужитељици Љубановић Ренати тужени је исплатио у 2009.г. за септембар и октобар по 1.397,00 динара, за новембар 1.269,00 динара и за децембар 1.057,00 динара, укупно 5.120,00 динара. За 2010.г. јој је исплаћено у јануару 796,00 динара, за фебруар и јун по 1.340,00 динара, за март и мај по 1.397,00 динара, за април 1.128,00 динара и за период од септембра до децембра 1.480,00 динара, укупно 13.298,00 динара. У 2011.г. исплаћено је за јануар 975,00 динара, за фебруар, март, мај и јун 1.480,00 динара, за април 1.200,00 динара и за август 630,00 динара, укупно 8.725,00 динара односно за цео посматрани период 27.143,00 динара.

У предметном периоду тужитељица је имала у септембру 2009.г. 25 радних дана, у октобру исте године 21 радни дан, у новембру 18 радних дана и у децембру 15 радних дана. Затим у 2010.г. имала је у јануару 11 радних дана, у фебруру и јуну 19 радних дана, у марту и октобру 21 радни дан, у априлу 16 радних дана, у мају, новембру и децембру 20 радних дана и у септембру 23 радна дана. У 2011.г. је имала у јануару месецу 13 радних дана, у фебруару и јуну 20 радних дана, у марту 23 радна дана, у априлу 16 радних дана, у мају 21 радни дан и у августу 7 радних дана.

Тужитељу Раденковић Владимиру тужени је вршио следеће исплате: за 2009.г. исплаћено за септембар и октобар по 1.397,00 динара, за новембар 1.269,00 динара и за децембар 1.057,00 динара, укупно 5.120,00 динара. У 2010.г. исплаћено му је за јануар 1.128,00 динара, за фебруар и јун 1.340,00 динара, за март и мај 1.397,00 динара, за април 1.128,00 динара и за период од септембра до децембра 1.480,00 динара, укупно 13.650,00 динара. У 2011.г. исплаћено је за јануар 975,00 динара, за фебруар, март, мај и јун 1.480,00 динара, за април 1.200,00 динара, за јули 540,00 динара и за септембар и октобар 1.567,00 динара, укупно 11.769,00

динара а за цео период то је укупан износ од 30.539,00 динара.

У предметном периоду тужитељ је имао у септембру и октобру 2009.г. по 23 радна дана, у новембру 18 радних дана и у децембру 15 радних дана. Затим у 2010.г. имао је у јануару 16 радних дана, у фебруру и јуну 19 радних дана, у марту и септембар 23 радна дана, у априлу 16 радних дана, у мају, новембру и децембру 20 радних дана, у септембру 23 и у октобру 21 радни дан. У 2011.г. је имао у јануару месецу 13 радних дана, у фебруару и октобру 20 радних дана, у марту, јуну и септембру 23 радна дана, у априлу 16 радних дана, у мају 21 радни дан и у јулу 6 радних дана.

Тужитељици Војнић Зелић Сузани је у 2009.г. тужени је исплатио у 2009.г. за септембар и октобар 1.397,00 динара, у новембру 1.199,00 динара и у децембру 705,00 динара, укупно 4.698,00 динара. У 2010.г. исплаћено јој је за јануар 1.128,00 динара, за фебруар 1.340,00 динара, за март и мај 1.397,00 динара, за април 1.128,00 динара, за јун 1.199,00 динара, за октобар 675,00 динара и за септембар, новембар и децембар 1.480,00 динара, укупно 12.704,00 динара. У 2011.г. исплаћено је за јануар 900,00 динара, за фебруар и март 1.425,00 динара, за април 1.200,00 динара, за мај и јун 1.480,00 динара и за септембар и октобар 1.567,00 динара, укупно 11.044,00 динара, односно све укупно 28.446,00 динара.

У предметном периоду тужитељица је имала у септембру 2009.г. 23 радна дана, у октобру исте године 21 радни дан, у новембру 17 радних дана и у децембру 10 радних дана. Затим у 2010.г. имала је у јануару и априлу 16 радних дана, у фебруру 19 радних дана, у марту и септембру 23 радна дана, у мају, новембру и децембру 20 радних дана, у јуну 17 радних дана и у октобру 9 радна дана. У 2011.г. је имала у јануару месецу 12 радних дана, у фебруару и марту 19 радних дана, априлу 16 радних дана, у мају 21 радни дан, у јуну и октобру 20 радних дана и у септембру 24 радна дана.

Накнада трошкова превоза код туженог исплаћивана је следећом динамиком: у 2009.г. за септембар 16.10., за октобар 16.11., за новембар 15.01.2010.г., за децембар 28.01.2010.г. У 2010.г. за јануар исплата је извршена 11.02., за фебруар 31.03., за март 16.04., за април 19.05., за мај 17.06., за јун 15.07., за септембар 13.10., за октобар 10.12., за новембар 30.12. и за децембар 24.01.2011.г. За 2011.г. исплате су вршене према следећем: за јануар 18.02., за фебруар 18.03., за март 21.04., за април 19.05., за мај 19.07., за јун 21.07., за јул 23.08., за август 11.10., за септембар 12.10. и за октобар 29.11.

Према исплаћеним износима, на основу оствареног фонда сати тужитеља, 25% цене месечне карте износи: у 2009.г. за тужитељицу Љубановић Ренату за септембар и октобар 349,25 динара, за новембар 317,25 динара, за децембар 264,25 динара. У 2010.г. за јануар 194,00 динара, за фебруар и јуни 335,00 динара, за март 349,25 динара, за април 282,00 динара, за мај 349,25 динара, за период септембар - децембар 370,00 динара. У 2011.г. за јануар 243,75 динара, за фебруар, март, мај и јун 370,00 динара и за април 300,00 динара, укупно за цео период 6.623,25 динара.

За тужитеља Раденковић Владимирна то су следећи износи: у 2009.г. за септембар и октобар 349,25 динара, за новембар 317,25 динара, за децембар 264,25 динара. У 2010.г. за јануар и април 282,00 динара, за фебруар и јуни 335,00 динара, за март 349,25 динара, за мај 349,25 динара, за период септембар - децембар 370,00 динара. У 2011.г. за јануар 243,75 динара, за фебруар, март, мај и јун 370,00 динара, за април 300,00 динара, за септембар и октобар 390,00 динара, што укупно износи 7.101,25 динара.

За тужитељицу Војнић Зелић Сузану то су следећи износи: у 2009.г. за септембар и октобар 349,25 динара, за новембар 299,75 динара, за децембар 176,25 динара. У 2010.г. за јануар и април 282,00 динара, за фебруар 335,00 динара, за март 349,25 динара, за мај 349,25 динара, за јуни 299,75 динара, за септембар, новембар и децембар 370,00 динара, за октобар 168,75 динара. У 2011.г. за јануар 225,00 динара, за фебруар и март 356,25 динара, за април 300,00 динара, за мај и јун 370,00 динара, за септембар и за октобар 390,00 динара, укупно 7.103,00 динара.

Према потврди ЈП „Суботица-транс“ Суботица од 13.01.2012.г. цена месечне радничке карте за једну градску линију за период од 01.09.2009.г. до 30.06.2010.г. износила је 1.863,00 динара, за период од 01.07.2010.г. до 30.06.2011.г. износила је 1.974,00 динара док цена месечне карте за градски превоз за раднике за период од 01.07.2011.г. износи 2.089,00 динара

Независни синдикат просветних радника Војводине поднео је предлог за покретање поступка мирног решавања колективног радног спора против Градског већа Града Суботице, поводом накнаде трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији Града Суботице пред Агенцијом за мирно решавање радних спорова. Поступак пред миритељем је окончан препоруком миритеља од 23.02.2011.г. да стране у спору међусобна спорна питања реше на начин да закључе анекс Споразума о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији Града Суботице од 17.07.2009.г. и то тако што ће бити брисана одредба чл. 4 став 2. истог и да се преговори између страна у спору наставе и интензивирају, ради даљег и потпунијег сагледавања могућности регулисања спорног питања уговором о раду са сваким запосленим, у зависности од конкретних трошкова које запослени има за долазак и одлазак са рада.

Овакво чињенично стање суд је утврдио на основу писмене документације приложене списима предмета коју је прихватио као веродостојну јер на исту није било примедби парничних странака и на основу које је утврдио да су тужитељи у радном односу код тужене, да су Град Суботица и Основна организација Синдиката запослених у образовању, науци и култури закључили Споразум о накнади трошкова превоза и шта предвиђају његове одредбе, да је тужена тужитељима обрачунавала путне трошкове према наведеном Споразуму у висини 75% цене аутобуске карте, да је наведени Споразум био предмет поступка пред Агенцијом за мирно решавање радних спорова и коју је препоруку донео миритељ. Податке о висини исплаћене накнаде трошкова суд је утврдио из података које је доставила тужена школа, као и податке о броју радних дана тужитеља у посматраном периоду и датуму извршених исплата а које податке тужитељи нису оспоравали.

Тужбени захтев је делимично основан.

Закон о раду у чл.118 тачка 1 предвиђа право запосленог на накнаду трошкова у складу са општим актом и уговором о раду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају.

Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика ("Службени гласник РС", бр. 12/2009, 67/2011) у чл. 25 ст.1 предвиђа право запосленог на накнаду за долазак и одлазак са рада, у висини цене превозне карте у јавном саобраћају (градски, приградски, међуградски), која мора бити исплаћена до петог у месецу за претходни месец, уколико се накнада исплаћује у новцу. Ст 2 истог члана је предвиђено да се накнада трошкова превоза и накнада трошкова смештаја и

исхране исплаћује се према приложеним рачунима.

Споразумом о накнади трошкова превоза запослених у области образовања и васпитања на територији Града Суботице ("Сл.лист Града Суботице" 40/10) од 17.07.2009.г, а који се примењује од 01.09.2009.г, предвиђено је у чл. 3.ст. 1. да се запослени пре почетка школске године опредељује путем анкете спроведене у школи, да ли ће накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла остварити у динарском износу (готовини), односно путем купљене месечне аутобуске карте. Према чл. 4. ст. 1. запослени остварују право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада ако станују на удаљености од најмање 2,5 км и даље од школе, према ст. 2. истог члана запосленима који накнаду трошкова за долазак и одлазак са посла остварују у динарском износу (готовини) накнада ће се исплаћивати у висини од 75% од цене месечне карте.

У уговорима о уређивању међусобних права, обавеза и одговорности од 05.11.2007.г, које су тужитељи понаособ закључили са туженом школом у чл. 11 предвиђено је да запослени има право на накнаду трошкова и других примања у складу и у висини утврђеној законом, Посебним колективним уговором за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика и општим актима послодавца.

Према утврђеном чињеничном стању тужена школа је на основу Споразума закљученог између синдикалне организације запослених у области образовања и васпитања и Града Суботице, обзиром да се накнада трошкова превоза исплаћује из буџета Града јер школа нема сопствених средстава за исплату, исплаћивала тужитељима а који су се определили да им се путни трошкови исплаћују у новцу, износ од 75% цене месечне аутобуске карте. Висина износа који је исплаћиван тужитељима није споран међу парничним странкама, такође није спорно ни колико износи 25% цене аутобуске карте односно износи које тужитељи потражују.

Имајући у виду напред наведене одредбе Закона и општих аката, став је суда да тужитељима припада право на исплату накнаде за трошкове доласка и одласка са посла у висини пуне цене месечне аутобуске карте како и предвиђа одредба чл. 118 ст. 1 тч. 1 Закона о раду. Запослени који путни трошак примају у новцу се не могу ставити у неповољнији положај од оних запослених који су се определили да за аутобуску карту. Ставом 3 члана 25 Посебног колективног уговора предвиђена је исплата накнаде трошкова превоза према приложеним рачунима међутим, овакву одредбу не преписује Закон о раду и обзиром да њом заправо запосленима у школама дата мања права од других запослених који не морају доказивати висину путних трошкова приказивањем рачуна, став суда је да оваква одредба Посебног колективног уговора није примењива и да се исплата накнаде за трошкове превоза не може условљавати приказивањем рачуна.

Из ових разлога тужбени захтев тужитеља у делу исплате главнице је усвојен и тужена школа обавезана да изврши исплату разлике између исплаћених 75% цене и пуног износа цене месечне карте. Тужитељима је за месец март 2010.г. досуђен тражени износ накнаде од 344,35 динара иако 25% представља износ од 349,25 динара, док је потраживање тужитеља у делу исплате законске затезне камате усвојено делимично и тужена обавезана да камату исплати од дана сваке поједине исплате па до коначне исплате, док је у преосталом делу овакав захтев одбијен, као неоснован, будући да је у току поступка утврђено када су исплате наканде за трошкове превоза извршене тужитељима па им од тог датума припада и право на камату јер тужитељи не могу бити у повољнијем положају у односу на остале запослене којима је у исто време вршена исплата.

Приговор стварне ненадлежности овога суда који је истакао тужени није основан, јер се не ради о спору поводом колективног уговора, будући да је предмет тужбеног захтева исплата разлике накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада а што је у надлежности овога суда сходно одредби чл. 22 ст.3 Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011).

Одлуку о трошковима поступка суд је донео на основу чл. 149 ст.1 и чл. 150 ЗПП-а и тужитељима досудио на име трошкова поступка износе судских такси за тужбу и одлуку, у укупном износу од по 3.800,00 динара за сваког тужитеља, односно укупно 11.400,00 динара.

СУДИЈА

СВЕТЛАНА ЗЕЛИЋ с.р.

ЗА ТАЧНИ
по овл. управл.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против ове пресуде незадовољна странка има право жалбе Апелационом суду у Новом Саду у року од 15 дана од дана писменог пријема пресуде, а путем овога суда.